

יחזקאל רחמים אוֹחַ יְתֵשֶׁת הַחַיִּים

*

אוֹחַ יְתֵשֶׁת הַחַיִּים.
מִטַּח בָּרָד נָתַן עַל גֵּג הַפֶּחַ.
נִרְעַדְתָּ לְהִבֵּת הַגֶּן. נִרְעַדְתָּ
לְהִבֵּת הַגֶּן. וְגַם אִם יֵשׁ לְהַבּוֹת
שְׂאִי אֶפְשָׁר עוֹד לְכַבּוֹת. וְגַם אִם
יֵשׁ עוֹד לְהַבּוֹת שְׂאִי אֶפְשָׁר. עֲדִין
הַצְרִיבָה הַנְּצוּחַת בְּבִשָּׁר. עֲדִין
חֲמֻצַת הַמִּבְטָה הַמוֹסֵט,
צֶעַר הַנֶּר הַנִּקְצָר.

ציפור

יָמֵי חַיֵּי עֶסֶת נִיר בְּקַעֲרַת קְסָמִים. יְלוּשׁוּ
אֶצְבָּעוֹת וַיַּעֲשׂוּ צִפּוֹר. עֶסֶס הַתַּעֲלָסִיּוֹת
שָׂדִים יִגְעֹשׂ בְּמַעֲרוֹת הַצִּפְרָנִים, וְהָאֲזָנִים
יִתְמָלְאוּ הַמָּהוּם וְאֲנָחוֹת.

בָּרַק נּוֹצוֹת מִצְלִיף, וְרֹאשׁ חֲצִי בּוֹעֵר. זֶה
גּוֹף צִפּוֹר עוֹלָה מִן הַצִּלְחָת. אֲנִי מִצְמִיד
אֶת פִּי אֶל הַמִּקְוֶה לְנִשְׁף תְּרוּעַת חַיִּים.
בְּתוֹךְ כַּפּוֹת יָדַי אֲנִי רוֹאֶה אֶיךָ אֵי-קִיּוֹם
נִהְיָה פְּלִיאָה וְרֹעֵב מְרַחֲבִים.

חֲשַׁמֶּל נָתַז מִתּוֹךְ עֵינָהּ וְהִיא שׁוֹרֶטֶת
אֶת פְּנֵי כֶּשֶׁהִיא נוֹקֶשֶׁת בְּזִכּוּכִית. אֲנִי
פּוֹתֵחַ לָהּ רָחֵב, נִשְׁעֵן עַל הַמִּשְׁקוֹף,
מִשְׁקִיף עַל יָפְתִי נִסְפָּגָת בְּשָׂמִים.

ומה יֵצֵא מִזֶּה בְּסוֹף? אֶחָד לְבַד
עַל רִפְסוּדָה שְׁמִשְׁחֹזֵר קוֹיִם עַל הַמַּפָּה
שְׁנִרְטָבָה. הָאֶפֶק כָּבֵד מִזְמַן חִידָה וּמִלַּח
מִנְקָר אֶת הָאֵוִיר. וְאֵין דָּבָר, חוּץ מִצְפּוֹר
שְׁמִנְמִיכָה לְבָחֵן, מִדָּג אֶחָד מִכְסִּיף, מְרוּחַ
הַשּׁוֹרְקֵת נְבוֹאוֹת נַעֲלָבוֹת. תִּשְׁלִיךְ,
תִּשְׁלִיךְ עֲכָשׁוּ לַיִם אֶת כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת.